

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S. – O.**, proti povinnej **B.**, bývajúcej v **Z.**, **o vymoženie 1 880 Sk**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 1 Er 378/99, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L., E. so sídlom v **B.**, proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 8. augusta 2003 sp. zn. 4 Co 613/2002, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bardejov uznesením z 12. septembra 2002 č.k. 1 Er 378/99-18 zastavil exekúciu vedenú na vymoženie sumy 1 880 Sk priznanej oprávnenej rozhodnutím Okresného súdu Bardejov z 26. januára 1995 sp. zn. 2 T 137/93; oprávnenu zaviazal nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. L. do 3 dní trovy exekúcie 1 200 Sk. Zastavenie exekúcie odôvodnil poukazom na § 57 ods. 1 písm. c/ zákona č. 233/1995 Zb. (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie súdny exekútor s odôvodnením, že jeho opravný prostriedok je nielen procesne prípustný (podáva ho účastník konania – vid' § 37 ods. 1 Exekučného poriadku), ale tiež opodstatnený (trovy exekúcie mu boli nedôvodne krátene a súd prvého stupňa dostatočne nezávažil všetky okolnosti, ktoré sú významné pre určenie ich výšky). Žiadal preto priznať náhradu trov tak, ako ju v konaní uplatnil.

Krajský súd v Prešove tento opravný prostriedok súdneho exekútora odmietol uznesením z 8. augusta 2003 sp. zn. 4 Co 613/2002. V odôvodnení uviedol, že podľa § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak. Keďže osobitný zákon (§ 203 Exekučného poriadku)

„neustanovuje inak“, odmietol odvolanie súdneho exekútora podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako procesne neprípustné.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor. Prípustnosť tohto opravného prostriedku vyvodil zo skutočnosti, že odvolací súd odmietol jeho odvolanie ako neprípustné a tým mu odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Okrem tejto vady vytkol dovolateľ súdom oboch stupňov aj vecné nesprávnosti ich rozhodnutí.

Oprávnená a povinná sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý má právnické vzdelanie (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal najskôr, či je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V prejednávanvej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.). V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. (v znení v čase podania dovolania) dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia podľa § 268 ods. 1 písm. g/ a h/ O.s.p.

Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd svojím uznesením odmietol odvolanie povinného. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. (v uvedenom znení) prípustné nie je.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal

aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou v zmysle § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých inak dovolanie nie je prípustné.

Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že konanie odvolacieho súdu nemá vady uvedené v § 237 O.s.p., teda ani vadu výslovne namietanú v dovolaní.

Súdny exekútor vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z toho, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). K tvrdenej vade malo dôjsť tým, že odvolací súd odmietol jeho odvolanie ako neprípustné, hoci bolo prípustné.

Odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona (§ 202 ods. 2 O.s.p.). Exekučný poriadok je osobitným zákonom v zmysle tohto ustanovenia. Proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní je odvolanie prípustné len vtedy, ak to Exekučný poriadok výslovne umožňuje. Právnu úpravu trov exekúcie obsahujú § 200 až § 203 Exekučného poriadku, táto úprava ale nepripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu súdu o trovách exekúcie.

Vychádzajúc z toho Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 9. októbra 2003 sp. zn. 1 Cdo 66/2003 uverejnenom v časopise Zo súdnej praxe pod č. 69/2004 dospel k záveru, že „uznesenie, ktorým súd rozhodol o trovách exekučného konania podľa § 203 Exekučného poriadku je uznesením vydaným v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu; odvolanie proti nemu nie je prípustné (§ 202 ods. 2 O.s.p.). Odmietnutím dovolania

preto odvolací súd neodňal súdnemu exekútorovi možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.“ V prejednávanej veci dospel dovolací súd k rovnakému záveru. Dodáva, že na totožných právnych záveroch sú založené aj ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 160/2004, 2 Cdo 122/2004, 3 Cdo 159/2004, 4 Cdo 81/2003 a 5 Cdo 161/2004). Pokiaľ súdny exekútor pri odôvodňovaní prípustnosti svojho dovolania poukázal na právne závery zaujaté Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 99/2003, dovolací súd uvádza, že označené rozhodnutie sa týka inej veci s odlišným skutkovým a právnym stavom.

Z vyššie uvedených dôvodov dovolací súd aj v prejednávanej veci odmietol dovolanie súdneho exekútora podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Náhrada trov dovolacieho konania nebola priznaná, lebo súdny exekútor nemal v tomto konaní úspech (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.) a ostatní účastníci nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. augusta 2008

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková